

VIAJE APOSTÓLICO A TAILANDIA**HOMILÍA DEL SANTO PADRE***National Stadium**Bangkok, 21 de noviembre de 2019***บทเทศน์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรานซิส****พิธีบูชาขอบพระคุณ ณ สนามศุภชลาศัย กรุงเทพฯ****วันพฤหัสบดี ที่ ๒๑ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๐๑๙**

“ใครเป็นมารดา และใครเป็นพี่น้องของเรา” (มธ 12: 48) โดยใช้พระวาจานี้ พระเยซูเจ้าทรงท้าทายให้มวลชนที่ได้ฟัง ให้ตั้งคำถามในเรื่องที่ดูเหมือนกับว่าทุกอย่างชัดเจน และแน่นอนอยู่แล้ว: ใครเป็นสมาชิกครอบครัวของเรา คือบุคคลเหล่านั้นที่เป็นของเราและที่เราเป็นของเขาใช่หรือไม่ หลังจากที่พระเยซูเจ้าทรงตั้งคำถามให้ไตร่ตรองและปล่อยให้คำถามนี้ดังก้องอยู่ในใจของเขาแล้ว ก็ทรงให้คำตอบที่แปลกใหม่ นั่นคือ “ทุกคนที่ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์ ผู้นั้นแหละเป็นพี่น้องชายหญิง และเป็นมารดาของเรา” (มธ 12: 50) โดยการกล่าวเช่นนี้ พระเยซูเจ้าไม่ทรงเพียงแต่ทำลายโครงสร้างที่ถูกกำหนดไว้โดยทางศาสนาและกฎหมายในสมัยนั้นเท่านั้น แต่ยังทรงทำลายความปรารถนาที่เรียกร้องมากเกินไปของบรรดาผู้คนที่คิดว่าตนเองมีสิทธิ หรืออำนาจเหนือพระองค์อีกด้วย พระวรสารเป็นการเชิญชวนที่ให้แบบเปล่า ๆ สำหรับทุกคนที่อยากจะฟัง

สิ่งที่น่าประหลาดใจ คือ ข้อสังเกตที่ว่าพระวรสารนั้นล้วนแต่เต็มไปด้วยคำถาม ซึ่งประสงค์ที่จะทำให้เรารู้สึกอึดอัด ทั้งยังเป็นการกระตุ้นและเชิญชวนให้บรรดาศิษย์เริ่มเดินตามหนทางที่จะช่วยให้พวกเขาได้ค้นพบความจริงแห่งชีวิต

คำถามเหล่านี้ มีจุดมุ่งหมายที่เปิดหัวใจและโลกทัศน์ต่อความจริงใหม่ ซึ่งสวยงามเกินกว่าที่เขาจะจินตนาการได้ คำถามของพระอาจารย์นั้น มักจะมุ่งหมายที่จะรื้อฟื้นชีวิตของเราและของหมู่คณะด้วยความชื่นชมยินดีที่หาที่เปรียบมิได้ (cf. Exhort. ap. Evangelii Gaudium 11)

นี่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับบรรดาธรรมทูตกลุ่มแรก ๆ ที่เดินทางมาถึงผืนแผ่นดินแห่งนี้ พวกเขาได้ฟังพระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาพยายามตอบคำถามของพระองค์ และมองเห็นว่าพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวที่ยิ่งใหญ่กว่าครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ทางสายโลหิต หรือเป็นกลุ่มทางวัฒนธรรม กลุ่มประเทศ และกลุ่มชนใดกลุ่มชนหนึ่ง โดยอาศัยพลังกำลังจากพระจิตเจ้า และความหวังที่เกิดจากพระวรสาร พวกเขาได้เดินทางเพื่อที่จะได้พบกับสมาชิกในครอบครัวเดียวกันที่เขา还不知道จัก พวกเขาออกเดินทางเพื่อค้นหาใบหน้าของพี่น้องของเขา พวกเขาต้องเปิดใจ เพื่อจะก้าวข้ามความแตกแยกและความแตกต่างในทุกรูปแบบ และค้นพบมารดาและพี่น้องชายหญิงชาวไทยทั้งหลาย ที่ยังคงขาดสนอาหารจากพระแท่นศักดิ์สิทธิ์แห่งวันเวลาขององค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่เพียงแต่ที่พวกเขา มีสิ่งที่ต้องการจะแบ่งปันเท่านั้น แต่ตัวเขาเองยังต้องการความช่วยเหลือจากพี่น้องชาวไทย เพื่อที่จะทำให้ความเชื่อของเขาจะได้รับการหล่อเลี้ยง และความเข้าใจในพระคัมภีร์เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย (cf. Conc. Vat.II, Const. dogm. Dei Verbum 8)

หากไม่มีการค้นพบดังกล่าว คริสตศาสนาน่าจะขาดโฉมหน้าของพวกเขา จะขาดบทเพลง การรำไทย และรอยยิ้มที่เป็นอัตลักษณ์ของปวงชนบนแผ่นดินนี้ พวกเขาจึงเห็นชัดเจนมากยิ่งขึ้น ถึงพระประสงค์ของพระบิดาที่ทรงเปี่ยมด้วยความรัก ซึ่งยิ่งใหญ่กว่าความคิดแบบมนุษย์ กลุ่มชนใดกลุ่มชนหนึ่ง หรือวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่ง ศิษย์ธรรมทูตไม่ใช่ผู้ที่มาเผยแพร่ศาสนาหรือแสวงหาผู้ที่จะกลับใจเท่านั้น แต่ยังเป็นภิกษุหรือการเที่ยวขอสิ่งที่ยอมรับว่าตนเองยังขาดอยู่ คือพี่น้องชายหญิง ยังขาดมารดาที่พระเยซูเจ้าประทานให้กับมวลมนุษย์เพื่อมาร่วม

ฉลองพระพรแห่งการคืนดี งานเลี้ยงวิวาห์พร้อมแล้ว จงไปตามทางแยกและเมื่อพบผู้ใดจงเชิญมาร่วมงานวิวาห์เถิด (เทียบ มธ 22: 4 และ 9) การถูกส่งออกไปนี้เป็นบ่อเกิดแห่งความชื่นชมยินดี การขอบพระคุณ และความสุขสมบูรณ์ “เมื่อเราปล่อยให้พระเจ้าทรงนำชีวิตของเรา เพื่อให้เราบรรลุถึงความเป็นตัวตนที่แท้จริงของเรามากที่สุด ณ จุดนั้น เราจะพบต้นธารและแรงบันดาลใจของความพยายามที่จะประกาศพระวรสาร” (cf. Exhort. ap. Evangelii Gaudium 8)

ระยะเวลาที่ผ่านมาไปแล้ว 350 ปี นับตั้งแต่ได้ก่อตั้งมิสซังสยาม (ค.ศ. 1669-2019) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งอ้อมกอดฉันพี่น้องที่ได้รับการสถาปนาขึ้นในแผ่นดินแห่งนี้ ธรรมชาติเพียง 2 ท่าน ได้หวานเมล็ดพันธุ์ ซึ่งได้เติบโตขึ้นมาและผลิดอกออกผลเป็นการริเริ่มงานอภิบาลที่หลากหลาย และได้เอื้อประโยชน์ต่อทุกชีวิตในประเทศ ในโอกาสครบรอบการเฉลิมฉลองนี้ ไม่ใช่เป็นการฉลองด้วยความโหยหาอดีต แต่ต้องเป็นเหมือนกับเปลวไฟที่นำความหวัง เพื่อให้เราสามารถตอบสนองคำเชิญชวนของพระเจ้า ด้วยความตั้งใจอันแน่วแน่ เหมือนกับบรรดาธรรมทูตรุ่นแรกนั้น นี่เป็นความทรงจำที่เปี่ยมไปด้วยความชื่นชมยินดีและการระลึกถึงคุณงามความดี ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถออกจากตัวเองเพื่อแบ่งปันชีวิตใหม่ที่มาจากพระวรสาร กับสมาชิกครอบครัวของเราที่เรายังไม่รู้จัก

เราทุกคนเป็นศิษย์ธรรมทูต เมื่อเราให้กำลังใจซึ่งกันและกัน เพื่อที่จะสามารถเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของครอบครัวขององค์พระผู้เป็นเจ้า และในเวลาที่เราได้แบ่งปันชีวิตอย่างแท้จริงเหมือนกับพระองค์ พระเจ้าไม่กลัวที่จะนั่งร่วมโต๊ะกับคนบาป เพื่อยืนยันว่ายังมีที่ว่างสงวนไว้สำหรับเขาที่โต๊ะงานเลี้ยงของพระบิดา และในโลกที่เป็น “บ้านอาศัย” ของเราทุกคน พระองค์ได้เคยสัมผัสบุคคลเหล่านั้นที่ถูกตีตราว่าพวกมีมลทิน และยังยินยอมให้เขาสัมผัสพระองค์ด้วย เพื่อที่เขาจะได้เข้าใจว่า พระเจ้าทรงสถิตอยู่ใกล้เขา และเขาเป็นผู้ได้รับพระพร (cf. S. Juan Pablo II, Exhort. Ap. Postsin. Ecclesia in Asia 11)

พ่อคิดถึงเป็นพิเศษบรรดาเด็กชายหญิงและสตรีที่ตกเป็นเหยื่อของการค้าประเวณี และการค้ามนุษย์ ซึ่งทำให้ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของพวกเขาถูกทำลายไป พ่อคิดถึงเยาวชนที่ตกเป็นทาสของยาเสพติด และดำเนินชีวิตอย่างไร ความหมาย โดยการหยุดที่จะไฝ่ฝัน หรือการเผาทำลายความฝันของตัวเอง พ่อคิดถึงบรรดาผู้อพยพที่ไร้บ้านเรือนที่จะพักพิง และจำต้องจากครอบครัวไป พ่อคิดถึงผู้คนอีกจำนวนมาก ที่อาจจะรู้สึกที่ตนเองถูกลืม เหมือนเป็นเด็กกำพร้าที่ถูกทิ้ง “พี่น้องของเราจำนวนมากมายที่ดำเนินชีวิตโดยปราศจากพลังกำลัง แสงสว่าง และความบรรเทาใจจากพระเยซูคริสตเจ้า ปราศจากชุมชนแห่งความเชื่อที่ต้อนรับเขา ปราศจากขอบฟ้าแห่งความหมายของชีวิต”(cf. Exhort. ap. Evangelii Gaudium 49) พ่อคิดถึงบรรดาชาวประมงที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ พ่อคิดถึงบรรดาคนขอทาน คนที่ไร้ที่พึ่งและถูกเพิกเฉย

พวกเขาเหล่านี้เป็นสมาชิกในครอบครัวของเรา เป็นมารดา เป็นพี่น้องของเรา จงอย่าปิดกั้นชุมชนของเราจากใบหน้า บาดแผล รอยยิ้ม และชีวิตของเขา จงอย่าหยุดยั้งความรักความเมตตาของพระเจ้า ในการที่จะเจิมบาดแผล และความเจ็บปวดของเขา ศิษย์ธรรมทูตต้องเข้าใจว่า การแพร่ธรรมไม่เกี่ยวกับการเพิ่มปริมาณ หรือการแสดงถึงอิทธิพล หรืออำนาจ หากแต่เป็นการเปิดประตู เพื่อการมีส่วนร่วมในอ้อมกอดที่เปี่ยมด้วยความรักและความเมตตาและการเยียวยารักษาของพระบิดา ซึ่งทำให้เราเป็นครอบครัวเดียวกัน

ชุมชนคริสตชนไทยที่รัก ขอให้ท่านทั้งหลายเดินตามรอยเท้าของบรรดาธรรมทูตรุ่นแรก ๆ เพื่อที่จะได้ค้นพบและจดจำได้ด้วยความชื่นชมยินดี ซึ่งใบหน้าของบรรดามารดา และพี่น้องชายหญิงของเรา ผู้ซึ่งพระเป็นเจ้าทรงประทานแก่เรา และเป็นผู้ที่ยังขัดสนอาหารจากโต๊ะในงานเลี้ยงขององค์พระผู้เป็นเจ้า